

Ikt. sz.: OTB/85-1/2013.

OTB-25/2013. sz. ülés
(OTB-113/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Oktatási, tudományos és kutatási bizottságának**
2013. szeptember 23-án, hétfőn, 11 óra 8 perckor
a Képviselői Irodaház V. emelet 532. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	5
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	6
<i>A Bethlen Gábor Alap 2012. évi tevékenységéről és működéséről szóló jelentés elfogadásáról szóló H/12168. számú határozati javaslat (Általános vita)</i>	6
<i>Szavazás</i>	6
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:</i>	7
<i>A magyarországi romák (cigányok) története és kultúrája oktatásának elősegítéséről szóló H/11877. számú határozati javaslat</i>	7
<i>Elnöki bevezető</i>	7
<i>Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) véleménynyilvánítása</i>	7
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	8
<i>A nemzetiszocialista vézskorszak történelmének a fiatal generációk körében való minél teljesebb megismertetése, valamint az emlékezetkultúra fontosságának tudatosítása érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 66/2013.(VI.26.) OGY határozat módosításáról szóló H/11696. számú határozati javaslat</i>	8
<i>Elnöki bevezető</i>	8
<i>Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) véleménynyilvánítása</i>	8
<i>Kérdések, válaszok, hozzászólások</i>	9
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	11
<i>Szavazás bizottsági javaslat benyújtásáról</i>	11
<i>A Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló J/11758. számú jelentés (Általános vita első helyen kijelölt bizottságként);</i>	
<i>A Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/12385. számú határozati javaslat</i>	12
<i>Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése</i>	12
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	13
<i>Válaszok, reflexiók</i>	15
<i>Szavazás</i>	17
<i>Nemzeti Drogellenes Stratégiáról 2013-2020 Tiszta tudat, józanság, küzdelem a kábítószer-bűnözés ellen címmel benyújtott H/11789. számú határozati javaslatról (Általános vita)</i>	18

<i>Kiss Norbert (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése</i>	18
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	20
<i>Kiss Norbert (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai, reflexiói</i>	22
<i>Szavazás</i>	24

Napirendi javaslat

1. A Bethlen Gábor Alap 2012. évi tevékenységéről és működéséről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/12168.)

2. a) Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló jelentés (J/11758.)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)
- b) Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/12385.)

3. Nemzeti Drogellenes Stratégiáról 2013-2020 Tiszta Tudat, józanság, küzdelem a kábítószer-bűnözés ellen címmel benyújtott határozati javaslat (H/11798.)
(Általános vita)

4. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A nemzetiszocialista vészorszak történelmének a fiatal generációk körében való minél teljesebb megismertetése, valamint az emlékezetkultúra fontosságának tudatosítása érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 66/2013.(VI. 26.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat (H/11696.)
(Tóbiás József, Lendvai Ildikó és dr. Steiner Pál (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - b) A magyarországi romák (cigányok) története és kultúrája oktatásának elősegítéséről szóló határozati javaslat (H/11877.)
(Varju László (független) képviselő önálló indítványa)

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Pokorni Zoltán** (Fidesz), a bizottság elnöke és
Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság alelnöke

Osztolykán Ágnes (LMP), a bizottság alelnöke
 Bodó Sándor (Fidesz)
 Cseresnyés Péter (Fidesz)
 Demeter Zoltán (Fidesz)
 Dr. Hoppál Péter (Fidesz)
 Kucsák László (Fidesz)
 Németh Zoltán (Fidesz)
 Pánczél Károly (Fidesz)
 Révész Máriusz (Fidesz)
 Sági István (Fidesz)
 Michl József (KDNP)
 Dr. Hiller István (MSZP)
 Dr. Sós Tamás (MSZP)
 Dúró Dóra (Jobbik)
 Farkas Gergely (Jobbik)
 Ferenczi Gábor (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Pósan László (Fidesz) megérkezéséig Pokorni Zoltánnak (Fidesz)
 Brájer Éva (Fidesz) Demeter Zoltánnak (Fidesz)
 Kucsák László (Fidesz) megérkezéséig dr. Hoppál Péternek (Fidesz)
 Németh Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Pánczél Károlynak (Fidesz)
 Sági István (Fidesz) megérkezéséig Kucsák Lászlónak (Fidesz)
 Földi László (KDNP) Michl Józsefnek (KDNP)
 Dr. Hiller István (MSZP) megérkezéséig dr. Sós Tamásnak (MSZP)

Meghívottak részéről**Hozzászólók**

Kiss Norbert helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Brassói Sándor főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Téglásy Kristóf főosztályvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Szakácsné Nemere Györgyi szakmai referens (Emberi Erőforrások
 Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 8 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

POKORNI ZOLTÁN (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait, illetve meghívott vendégeinket! Előttünk van az írásban kiküldött napirend, annak is négy pontja alpontokkal. Javaslom, illetve kérem, hogy a 4. napirendi pontot vegyük előre; *(Dr. Sós Tamásnak:)* nem tudom, Tamás, lehetséges-e, hogy képviseld Steiner képviselő urat.

DR. SÓS TAMÁS (MSZP): Én jobban örülnék, ha ők itt tudnának lenni.

ELNÖK: Tudnál nekik szólni? *(Dr. Sós Tamás: Természetesen.)* Szóljatok nekik, legyetek kedvesek! Egész egyszerűen én mindenképpen szeretnék részt venni ennek a vitájában, de nekem 12-kor át kell majd adnom az elnöklést Ágnesnek, és ezt a pontot szeretném úgy megvitatni, hogy még itt vagyok.

Akkor viszont nem az első, hanem a második napirendi pontnak javaslom a negyediket, a többi számozása értelemszerűen így változik: az első lenne a Bethlen Gábor Alapról szóló jelentés határozati javaslata, a második az önálló indítványok tárgysorozatba vétele, majd a harmadik a Tehetség Program, a negyedik pedig a drogellenes stratégia. Van-e kérdés, észrevétel, javaslat ezzel kapcsolatban? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincs. Akkor szavazzunk erről! Aki egyetért ezzel a módosítással, az most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Most egyben az egészről szavazzunk még egyszer! *(Szavazás.)* Köszönöm, egyhangú volt mind a két szavazás.

A Bethlen Gábor Alap 2012. évi tevékenységéről és működéséről szóló jelentés elfogadásáról szóló H/12168. számú határozati javaslat (Általános vita)

Kezdjük akkor a Bethlen Gábor Alap tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslattal, amelyet Potápi Árpád elnök úr küldött át, hiszen a Nemzeti összetartozás bizottsága önálló indítványáról van szó. Nem túl terjengős a határozati javaslat: két pontból áll, az első pont, hogy a jelentést elfogadja, a második pont pedig az, hogy közzétételének napján lép hatályba ez a döntés. *(Az elnök Takács Gabriellával egyeztet.)* Gabriella segít, hogy hasonló cizelláltságú határozati javaslatot kell majd nekünk is készítenünk a Tehetség Program végrehajtásával kapcsolatban, amennyiben azt a bizottság támogatja, ha nem, akkor pedig egy szóval hosszabbat. *(Derültség.)*

Kérdezem, van-e észrevétel ezzel kapcsolatban, mármint a Bethlen Gábor Alappal kapcsolatban. *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen. Szavazzunk róla!

Szavazás

Ki az, aki a Nemzeti összetartozás bizottsága által javasolt indítványt támogatja? Aki igen, az most szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki ellene van? *(Szavazás.)* Egy. Aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás és 1 ellenszavazat mellett elfogadtuk a bizottság javaslatát.

Nem kívánunk előadót állítani, hogyha jól vettem ki a reakciókból, mert nem hangzott el igazán érdemi vita az ülés során.

Van Steiner Pálunk? Jönnek? *(Dr. Sós Tamás: Próbálkozom.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:

A magyarországi romák (cigányok) története és kultúrája oktatásának elősegítéséről szóló H/11877. számú határozati javaslat

Kezdjük akkor el, és esetleg tűzzük magunk elé a b) pontot, tehát akkor következik a döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről, amelynek két alpontja van: a) a nemzetiszocialista vézskorszak történelmének a fiatal generációk körében való mind teljesebb megismertetése az egyik, a másik, a b). pedig a magyarországi romák, cigányok, története és kultúrája oktatásának elősegítéséről szóló határozati javaslat. A b) ponttal kezdjük, hátha van esély arra, hogy beesik a másik előterjesztője. A b) pontban szereplő határozati javaslat Varju László képviselőtársunk önálló indítványa. Nem tudom, hogy itt van-e a képviselő úr. (*Varju László nincs jelent.*) Nincsen. Van-e, aki képviseli őt? (*Senki nem jelentkezik.*) Nincs.

Elnöki bevezető

Varju képviselő úr alapvetően a roma holokausztra való emlékezés fontosságára hívja fel a figyelmet, ezzel kapcsolatban négy pontból álló országgyűlési határozati javaslat-tervezetet tett elénk, amely szerint a roma holokauszttal kapcsolatban a közoktatási intézmények tanterveiben megfelelő súllyal szerepeljenek; a tantervekben kapjon megfelelő szerepet a roma honfitársaink magyar történelemben játszott pozitív szerepe, úgymint, és itt egy felsorolással él; a tantervek biztosítsák a roma művészetek nemzeti kultúra alakításában játszott szerepét; illetve a tantervekből távolítsák el azoknak az életművét, akiknek a nézeti erkölcsileg felelőssé tehető a holokauszt bekövetkeztéért.

Javaslattevőnk nincsen. Kérdezem a kormány képviselőjét, Brassói Sándor főosztályvezető urat, hogy mi a tárca álláspontja vagy a kormány álláspontja, ha van ilyen, erről a javaslatról. Parancsolj, Sándor!

Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) véleménynyilvánítása

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A javaslattal kapcsolatban államtitkársági álláspontot tudok mondani egyelőre. Az államtitkárság nem támogatja a javaslatot, figyelemmel arra, hogy az egyik oldalon a jelenleg hatályos nemzeti alaptantervben számos olyan fejlesztési feladat és tartalom szerepel, amely a magyar nemzeti hagyományok, a nemzeti öntudat, a magyarországi nemzetiséghez tartozók öntudatának ápolásával kapcsolatos. A nemzetiségekre vonatkozóan, a nemzetiségekkel összefüggésben a regionális, lokális sajátosságokhoz kapcsolódóan a NAT tartalmaz információkat a roma nemzetiséggel, kisebbséggel összefüggésben is, így magán a NAT történelemanyagán belül korszakokon átmutatóan ismétlődik a kisebbség-többség-nemzetiség témakör és a népek, vallások egymásra hatása, együttélése téma. Maga a NAT-történelemoktatáson belül a globalizálódó világ és magyarországi tematikán belül pedig jelentkezik kifejezetten a roma, cigány társadalom története, helyzete, integrációjának folyamata szövegezéssel, a hon- és népismeret tematikán belül pedig a hazánkban élő nemzetiségek kultúrája és hagyományai, zárójel: roma, cigány népismeret elemei. Ezen túlmenően kiadásra került számos kerettanterv és a nemzetiségekről szóló irányelv, a nemzetiségi irányelvben is részletes információk találhatóak a jelzett kérdésről, és a cigány, roma nemzetiségi nevelés-oktatás tantervei is kiadásra kerültek, tehát ilyen szempontból a roma, cigány nemzetiséggel kapcsolatos információk a NAT-ban, a kerettantervekben szerepelnek.

Azt, hogy tételesen felsorolásra kerüljenek bizonyos olyan fontos feladatot betöltő személyek, akiket az előterjesztő javasolt, az államtitkárság nem javasolta, és figyelemmel

arra, hogy folyik a Holokauszt-bizottságon belül egy egyeztetés a zsidó szervezetekkel a NAT-tal és a kerettantervvel kapcsolatos felülvizsgálat lépéseiről, itt felmerültek például a támadott szerzőkkel: Nyíró Józseffel, Wass Alberttel, Szabó Dezsővel kapcsolatban ezek a felvetések, amelyek itt a javaslatban is. Ezzel összefüggésben egyeztetés folyik a zsidó szervezetekkel, úgyhogy erre nézve egyelőre az az álláspontunk, hogy nem, mert valószínűleg lesz rá egy másik megoldás, egy másik javaslat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sándor. Van-e kérdés, észrevétel ezzel kapcsolatban? (*Senki nem jelentkezik.*) A napirendvételről döntünk? (*Az elnök Takács Gabriellával egyeztet.*) A tárgysorozatba-vételéről döntünk. Varju László javaslatához nincs észrevétel. Akkor szavazzunk!

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Ki az, aki támogatja a tárgysorozatba-vételt? (*Szavazás.*) Köszönöm. Ki az, aki ellene van? (*Szavazás.*) Ki az, aki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3 igen szavazattal, 4 tartózkodás mellett a bizottság többsége nem támogatta.

A nemzetiszocialista vészkorszak történelmének a fiatal generációk körében való minél teljesebb megismertetése, valamint az emlékezetkultúra fontosságának tudatosítása érdekében szükséges egyes intézkedésekről szóló 66/2013.(VI.26.) OGY határozat módosításáról szóló H/11696. számú határozati javaslat

Következik az a) pont, Steiner Pál és Tóbiás József, illetve Lendvai Ildikó képviselőtársaink javaslata. Van-e a javaslattevők képviselőtében valaki, aki szólni kíván? (*Senki nem jelentkezik.*) Nincs. Akkor én röviden összefoglalom a javaslat lényegét, amely javaslat már valóban járt előttünk.

Elnöki bevezető

A javaslattevő arra hívja fel a figyelmet, hogy a pár hónappal ezelőtt lezajlott vita után egy olyan helyzet alakult ki, hogy a Recskre induló osztálykirándulásoknál vagy tanulmányi utaknál teljes költségtérítés van, a Terror Házába induló utaknál teljes költségtérítés van, míg az Auschwitz-birkenai tábor, illetve más holokauszt-emlékhely esetében nincs ilyen, a költségek térítésére vonatkozó kitétel, és azt javasolják képviselőtársaink, hogy ott is legyen teljes költségtérítés – ha jól foglalom össze a lényegét, de úgy emlékszem, hogy ez a lényege.

Kérdezem a kormány vagy a tárca vagy az államtitkárság álláspontját ezzel kapcsolatban. Sándor, parancsolj!

Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) véleménynyilvánítása

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Államtitkársági álláspontot mondok ismét. Az ajánlás a) pontjában szereplő feladat, hogy a kerettanterv ajánlasként írja elő a kért feladatot, erről már az Országgyűlés is tárgyalt korábban, hiszen a 65/2013., a 60/2013. és a 67/2013. számú országgyűlési határozatok vonatkozásában ez a kérdéskör már körbejárásra került a bizottság és a tárca részéről is. A kerettanterv, a vonatkozó kerettanterv felülvizsgálata megtörtént, ennek a társadalmi egyeztetése is lefolytatásra került már, ezt a tárca honlapján lehetett követni, ezek a feladatok az általános iskolai kerettantervbe már beépítésre kerültek. Maga a jogszabály még nem jelent meg, tehát nem került kihirdetésre, de ennek az előkészítése folyik az államigazgatási egyeztetés lezárultát követően, reményeink szerint erre szeptemberben sor kerül. Ez az ajánlasként történő előírása ilyen szempontból tehát meg fog valósulni, ha nem is augusztus 31. napjáig, de a rendelet kihirdetésével ez az ajánlás megvalósul. A költségtérítés vonatkozásában a

65/2013. országgyűlési határozatban, amely a diktatúrákkal, intézményesített gonoszszággal összefüggésben tartalmaz feladatokat, szerepel a támogatást illetően a teljes költségterítés biztosítása az intézményeknek, ennek az előkészítése folyik. Ilyen szempontból ezt most nem tartjuk támogatandónak.

Kérdések, válaszok, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e ezzel kapcsolatban észrevétel, javaslat? *(Dr. Sós Tamás jelzésére:)* Tamás, parancsolj!

DR. SÓS TAMÁS (MSZP): Egyetlenegy kérdésem van, amely a b) ponthoz kapcsolódik. Elhangzott, hogy folyik egy ilyen előkészítő munka valamilyen feltételeknek a megteremtése kapcsán. Lehet érdeklődni, hogy milyen variációkban gondolkodnak?

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Erről nem tudok ilyen fórumon tájékoztatást adni, nincs felhatalmazásom arra, hogy erről információt adjak, de folyik ez a munka.

ELNÖK: Köszönöm. Van-e más kérdés, észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nekem van egy javaslatom, ezért is kértem a napirendi cserét.

Valóban előállt ez a helyzet, megnéztem, hogy Recsk esetében részleges költségterítés, a Terror Házánál költségterítés, Auschwitz-Birkenau-nál, egyéb holokauszt-emlékhelynél meg nincs költségterítés – ez szerintem sem jó így. Azt én elismerem, hogy Magyarország és azon belül is különösen a közoktatási államtitkárság költségvetése nincs abban a helyzetben, hogy most számolatlanul finanszírozzon az Auschwitz-birkenau-i táborba irányuló osztálykirándulásokat busszal, szállással, kísérelővel és vezetővel, de talán abban a helyzetben vagyunk, hogy a magyarországi emlékhelyek tekintetében egy ilyen részleges költségterítés elvi lehetőségét vagy igényét szerepeltessük. Éppen ezért én azt javaslom, hogy úgy oldjuk meg ezt a problémát, hogy a bizottságunk egy önálló javaslatot terjesszen a tiszteletreméltó Ház elé ezzel, hogy ezt a pontot javasolja a hazai... Hogy szerepel ez? A korszak más, jelentős hazai emlékhelyei meglátogatása tekintetében biztosítson részleges költségterítést, amiként részleges költségterítés szerepel Recsk esetében is, tehát válasszuk ketté a külföldi és a hazai utat!

A másik kérdés, hogy részleges vagy teljes. Látva a költségvetési vitákat, a mozgástér szűkösségét, én a „részleges” szó szerepeltetése mellett érvelek, noha az iskolák szempontjából nyilván az lenne az üdvös, ha ez teljes lenne, de egyrészt nem tudjuk felmérni az igényeket, nem látjuk még ezeket a programokat. Szerintem egy kis lépés is lépés, ha részleges költségterítést kapnak az ilyen utakat szervező köznevelési intézmények, az szerintem jó. Azt nem tartanám helyesnek, hogyha a három, nevesített célú út között különbséget tennék e tekintetben. Azt túlzó igénynek érzem jelen pillanatban, hogy külföldi útnál ilyen automatizmusra kötelezettséget vállaltassunk a kormánnyal.

Egy szó, mint száz, az én javaslatom két pontban foglalható össze: ne vegyük tárgysorozatba az előttünk heverő javaslatot, de egy ilyen, ismertetett tartalmú javaslatot viszont mi magunk kezdeményezzünk most. Ezt bocsátanám vitára a tisztelt képviselőtársak elé.

Tessék parancsolni! *(Ferenczi Gábor és dr. Hiller István jelzésére:)* Nem figyeltem, hogy melyikötök volt előbb, ahogy jölesik! *(Dr. Hiller István: Gábor!)* Gábor, parancsolj!

FERENCZI GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Gondolkodtam rajta, hogy hozzászóljak-e ehhez a témához. Megpróbálok úgy fogalmazni, hogy egyrészt közérthető is legyek, másrészt pedig senkinek a lelkivilágába nem szeretnék beletaposni.

A magam részéről nem arról van szó, hogy érzéketlenek lennének ezekkel a történelmi eseményekkel kapcsolatban, de – ahogy az eredeti javaslatnál is jeleztem itt a bizottsági ülésen – azt azért mindenképpen elfogadhatatlannak tartom, hogy 2013-ban arról kell beszélni a Magyar Országgyűlés oktatási bizottságában, hogy kollektív büntudatra fogjuk-e nevelni a magyar gyermekeket, mert az én olvasatomban itt erről van szó. Én úgy gondolom, hogy sem az én gyermekeim, sem más magyar gyermekek nem tehetők felelőssé ezekért az immáron nyolc évtizede történt eseményekért, és én azért elképesztőnek tartom azt, hogy mégis ebben a szellemben kelljen nevelni magyar gyermekeket.

A másik dolog pedig a költségtérítés kérdése. Én akkor tudnám elfogadni, hogy bármilyen külföldre szervezett, külföldi emlékhelyekre szervezett kirándulások esetében költségtérítésre kerüljön sor, hogyha az megillet mindenkit. Gondolok itt például arra, hogy amennyiben mondjuk a doni katasztrófa helyszínére is lenne lehetőség osztálykirándulásokat költségtérítéssel szervezni, akkor számomra elfogadható lenne az is, hogy ezekhez a munkatáborokhoz ilyen osztálykirándulások szervezésében segítséget nyújtson a kormányzat. De amíg ilyen kettős mércét tapasztalunk különböző történelmi események megítélésében, addig, én úgy gondolom, valóban külön kell bontani a hazai helyszínekhez való eljutás finanszírozását, illetve ezeknek a külföldi emlékhelyeknek a megközelítését.

Én azt kérném tehát, hogy egyrészt ne támogassuk ennek a javaslatnak a napirendre kerülését, másrészt pedig csatlakoznék az elnök úrhoz abban, hogy bontsuk ketté, hogy hazai, illetve külföldi, és a magyarországi emlékhelyek látogatását a továbbiakban is mindenképpen kiemelten fontosként kell kezelnünk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Hiller István kért szót. Parancsolj, István!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Először csak két rövid mondatot mondanék. Az első az, hogy a frakciótagjaink kezdeményezését mi természetesen támogatni fogjuk, ebbe nem kívánnék itt nagyon belemenni. A másik pedig az, hogy nem kívánok vitát folytatni az előbb elhangzottakkal, csak jelezni szeretném a jegyzőkönyv számára is, hogy ez a gondolkodás számunkra elfogadhatatlan.

Amiért viszont jelentkeztem, hogyha már sikerült magunkat beleevickélni ebbe a helyzetbe, hogy oktatási szempontból, a közoktatás szervezése szempontjából, valljuk meg, az egész helyzet nem optimális. Nem igazából ez a helyes megoldás. Erről beszéltünk annak idején. Itt kialakult egy olyan helyzet – mégiscsak egy szakbizottságban vagyunk, ahol talán érdekesebb a szakmai kérdéseket mélyebben megnézni, mint a plenáris vitában –, ami egyfajta sajátos versengés, és azt a célt, ami eredendően egy tanulmányi kirándulás, valaminek a megismerése, megismertetése, ami nincsen helyben, de azért ne legyünk teljesen életidegenek itt fekete öltönyben, nyakkendőben, egy tanulmányi kirándulás más célt is szolgál: az kiragadja a hétköznapi környezetből ezeket a gyermekeket, fiúkat és lányokat, és valamiféle sajátos kohéziót ad annak a csoportnak, amit osztálynak hívunk. Ez, ami itt kialakult, szakmai szempontból nem igazából szolgálja ezt a célt, beleértve természetesen a saját politikai pártomat is, itt kialakult egy versengés, ennek a versengésnek az eredménye tükröz többségi és kisebbségi viszonyokat, de valójában azért a magyar közoktatás aranykönyvében ez a megoldás nem fog szerepelni... Ahogy megyünk...

ELNÖK: Köszönöm. *(Derültség.)*

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): ...Ahogy megyünk előre az időben, egyre kevesebb a lehetőség egy politikai választás évében arra, hogy ezen módosítsunk, lássuk be, ezért nagyon hosszan erről beszélni kár. Olyat könnyebben el tudnék képzelni, hogy a magyar költségvetés létrehoz egy összeget tanulmányi kirándulásra, ezen belül a szakbizottság, tudniillik a mi javaslatunkra vannak célzott helyek, amelyeket érdemes ebből finanszírozni, az adott iskola adott igazgatója vagy éppen osztálya meg dönti, hogy ezen célzott helyek közül ők hova mennek, és igénybe veszik-e ezt a keretet, és nem mi itt 24-en meg 386-an döntjük el, hogy akkor 10 és 16 éves magyar fiúk és lányok hova mennek, meg hova nem mennek. Csak jelezni szerettem volna, hogy azt is elfogadom, ha azt mondjátok, azt mondja a bizottság tisztelt tagsága, hogy ezen túl vagyunk, nem hiszek én ebben, most jogi értelemben igen, de ez, hogy ha idemész, akkor ennyit fizetek, ha odamész, azt ugyan jogi értelemben támogatom, de nem fizetem, ha meg amoda mész, akkor most éppen módosítjuk, ez mindent szolgál, csak nem azt az érdeket, hogy a diákok megismerhessék azt, amire egy tanulmányi kirándulással mi ezt a pénzt szánjuk.

Azt a javaslatot, amit elmondtál, amit az elnök úr elmondott, minthogy nem ellentétes azzal, ami megfogalmazódott, mi nem fogjuk elutasítani, e mellett a javaslat mellett, értelemszerűen a társaink javaslata mellett pedig kiállunk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e egyéb hozzászólás? *(Senki nem jelentkezik.)* Jó.

Két pontot terjesztettem elő. Az egyik, hogy mint bizottság nyújtunk be önállóan egy határozati javaslatot az általam elmondott tartalommal, amely a korszak jelentős hazai emlékhelyeinek, tehát a holokauszt emlékhelyeinek meglátogatását illetően részleges költségtérítésről szól, és nem szól az Auschwitz-birkenauai tábor esetében költségtérítésről, pusztán ennyi. Azt javaslom, hogy ezt nyújtsuk be, a Steiner Pál, Lendvai Ildikó és Tóbiás képviselőtársaink által benyújtott javaslatot pedig utasítsuk el. Egyébként az egyéb megfontolásaim nem állnak távol attól, amit Hiller István elmondott, de egy adott helyzetben vagyunk, ahol igyekszünk rendet teremteni. Ehhez a rendhez az járul hozzá, hogyha nagyjából-egészében hasonló módon kezeljük ezeket az utakat, és nem teszünk közöttük különbséget – ennyi.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Szavazhatunk? *(Általános helyeslés.)* Melyikről kell előbb szavaznunk? *(Az elnök Takács Gabriellával egyeztet.)* Az elsőről. Tárgysorozatba veszi-e a bizottság a Tóbiás, Lendvai és Steiner képviselőtársaink által benyújtott javaslatot? Aki igen, az, kérem, most emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* Három. Aki nem, az, kérem, most emelje fel a kezét. *(Szavazás.)* Köszönöm. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Szavazás bizottsági javaslat benyújtásáról

Most pedig kérem, hogy szavazzunk arról a bizottsági indítványról, határozati javaslatról, amelyet az előbb ismertettem. A kormány álláspontját most nem kérem ki, mert felteszem, hogy nem tudhat még erről állást foglalni, hiszen most szembesült ezzel, de ha a tárca vagy az államtitkárság képviselője akar véleményt mondani róla, akkor megtisztel vele minket. Akar?

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a lehetőséget, de szerintem a bizottság az én álláspontom nélkül is tud dönteni. *(Derűtség.)*

ELNÖK: Tud dönteni, jó, köszönjük – a lehetőséget felkínáltuk. Szavazzunk! Ki az, aki egyetért az indítvánnyal? Aki igen, kérem, most emelje fel a kezét. *(Szavazás.)*

Köszönöm. Ki az, aki ellene van? *(Szavazás.)* Ki az, aki tartózkodik? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás mellett igent mondtunk erre a javaslatra. Köszönöm szépen.

Lezártuk a napirendi pontot.

A Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló J/11758. számú jelentés (Általános vita első helyen kijelölt bizottságként);

A Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának 2009-2010. évi cselekvési programjáról szóló 1120/2009.(VII.23.) Korm. határozat végrehajtásáról szóló jelentés elfogadásáról szóló H/12385. számú határozati javaslat

Következik a Nemzeti Tehetség Program végrehajtásának cselekvési programjáról szóló határozat végrehajtásáról szóló jelentés – ez egy nagyon szép cím –, és egyben az elfogadásáról szóló határozati javaslat is ott hever előttünk, ha netán szeretnénk azt elfogadni. Sándor, ennek is ti vagytok az előterjesztői, igaz? Ti vagytok az anyag előterjesztői, ugye? *(Brassói Sándor: Igen.)* Megadom akkor a szót, tessék parancsolni!

Brassói Sándor (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Bemutatom munkatársamat, Szakácsné Nemere Györgyit, aki a Tehetség Programmal kapcsolatos tárcakoordinációs feladatokat végzi a köznevelési államtitkárságon hosszú évek óta.

ELNÖK: Kezét csókolom!

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Az előterjesztésnek, illetve a jelentésnek az a célja, hogy az Országgyűlés részére a 2008-ban még annak idején Kormos Dénes képviselő úr tevékeny részvételével benyújtásra került egy olyan javaslat, amely négypartii javaslatként került benyújtásra, amely azt célozta meg, hogy jöjjön létre egy Nemzeti Tehetség Program, amely Tehetség Programot országgyűlési határozat hirdesse ki, ebben az országgyűlési határozatban legyenek leszállítva a program hosszú távú célkitűzései is a struktúrájának a fő elemei, és ennek mentén a kormányzat készítse el azokat a szabályozókat és azokat a pályázati rendszereket és finanszírozási szabályokat, amelyek mentén ez a Nemzeti Tehetség Program működésbe lendül, és eléri azt a kívánt célt, hogy a Magyarországon élő tehetségek megsegítése több ponton, számos intézkedéscsomag következtében megvalósulhat. Ezzel összefüggésben az Országgyűlés számára a kormány betervezte 2008-ban azt a határozatot, amelynek mentén végső soron 2009-ben megszületett maga a Nemzeti Tehetség Program elfogadásáról szóló kormányhatározat, létrejött a Nemzeti Tehetségügyi Koordinációs Fórum, és kihirdetésre került egyrészt az a kormányrendelet, amely a Tehetség Program finanszírozásának a szabályait tartalmazta, másrészt az a kormányhatározat, amely az első kétéves munkatervet, illetőleg intézkedési tervet foglalta keretek közé. Ez a kormányhatározat 2009-ben született meg, ez az 1120/2009-es kormányhatározat.

Maga az országgyűlési határozat feladatul szabja a kormányzatnak, hogy amikor egy ilyen kétéves programot lezár, mindenestől lezár, tehát elszámoltat, összegez, felmérte az eredményeket, akkor az Országgyűlés részére ezt terjessze elő, hogy az Országgyűlés ezt fogadja el. Így érvényesül az a cél, hogy az Országgyűlés meghatározta a kereteit, a kormánynak átengedte az intézkedés kétéves tervezését az országgyűlési határozat adta keretrendszer között, a kormány pedig ezt a célt megvalósítandóan folytassa le a kétéves

pályáztatási periódusokat, és utána számoljon el az Országgyűlésnek. Ez az előterjesztés ezt a célt szolgálja.

Jelzem azt, hogy tudvalevően ez egy 2009-es kormányhatározat, amely a papíron megjelent, ugyanakkor magának a Tehetség Program teljes támogató rendszere létrehozásának, a jogszabályi környezet kihirdetésének, a finanszírozásoknak a tárgyvekekhez kapcsolódó elindításának, a pályázatok kiírásának meg kell történnie, és figyelemmel arra is, hogy a pályázati rendszerbe és a Tehetség Programba három forrás kapcsolódik bele: egyrészt maga a fejezeti költségvetés a Tehetség Alapba, amit az országgyűlési határozat alapján létre kellett hozni kormányrendelettel, másrészt belekapcsolódott a Munkaerő-piaci Alapnak a tehetségsegítés céljára elhatárolt keretösszege, továbbá az állampolgároknak az 1 százalékos felajánlásából beérkező keretösszeg. Úgyhogy összességében ezen szabályok, pénzügyi szabályok változó időtartamú pályáztatást tesznek lehetővé, tehát így alakul ki az a helyzet, hogy bár magának a programnak az első etapja 2009-2011, azonban a programok átpörgetése és lezárása a kedvezményezettek által 2012 őszéig tartott, tehát utána jött még a végső beszámolás a kormány részére, a záró beszámoló elkészítése, majd az Országgyűlés számára a benyújtás. Úgyhogy ez az előterjesztés tulajdonképpen ezt a célt szolgálja, hogy az Országgyűlés tájékozódjon, hogy magának a programnak az első kétéves periódusa milyen eredményekkel szolgált, és tényleg azt mondhatjuk a tárca részéről vagy kvázi kormányálláspontként, hogy ez egy nagyon ambiciózus, szép program, amelynek nagyon sok pozitív eleme van mind a köznevelésben, mind a felsőoktatásban, mind a szakképzésben, mind a roma származású, kifejezetten a roma származású fiatalok tehetségsegítése vonatkozásában, és, sorolhatnám, máshol is.

Tudni kell, hogy a programnak nyilván mennek előre a kétéves időszakai, tehát jelenleg is megvalósítunk egy programot, amelynek a második felében vagyunk, és indul az újabb, a harmadik kétéves periódus, tehát ilyen szempontból jól láthatóan egy jó kezdeményezés kapcsán egy sikeres program jött létre, amelynek európai uniós visszhangja is van, hiszen 2011-ben az európai uniós magyar elnökségi program keretei között megszervezésre került az első európai tehetségnap, és a konferencia elfogadta azt az ajánláscsomagot, amellyel a bizottság részére céloztuk meg azt, hogy Magyarország az európai tehetségsegítőknak egy ilyen tényleg mintaértékű központja és egy európai tehetségközpontként funkcionáló, intézményesített rendszere is lehessen.

A jelentésben ezek mind olvashatók, hosszasan más többet nem mondanék. Nyilván azt kérjük a bizottságtól, hogy támogassa az általános vitára alkalmasságát.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni a jelentéshez. *(Jelzésre:)* Hiller István és Osztolykán Ágnes kért szót, aztán pedig Dóra. Közben átadom az elnöklést az alelnök úrnak, akit szeretettel üdvözlök. István, parancsolj!

(Az ülés vezetését dr. Pószán László, a bizottság alelnöke veszi át.)

Kérdések, hozzászólások

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Én egy rövid kérdést szeretnék feltenni, talán a kolléganő, aki részletesen foglalkozik a Nemzeti Tehetség Programmal, tud válaszolni. Azt szeretném tudni, hogy 2010 óta, amióta igénybe vehető az állampolgári 1 százalékos adófelajánlás, évről évre hogy alakult a felajánlás összege, tehát nem a teljes költségvetés, mert az nyilván – ahogy a főosztályvezető úr elmondta – három forrásból táplálkozik, hanem az adófizetők hogyan támogatták a programot? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Osztolykán Ágnes képviselő asszony!

OSZTOLYKÁN ÁGNES (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha jól látom, akkor igazából három olyan támogatási elem volt, amely a roma fiatalokra vonatkozott, az egyik, ha jól látom, a középiskolára fókuszál, a másik inkább a felsőoktatásba való bekerülés elősegítésére. Azt szeretném megkérdezni, hogy mennyiben használták vagy nem használták fel azt a tudást és azt a gyakorlatot, amely az elmúlt évtizedekben a tanodai programokban felhalmozódott, és lehet-e erre úgy tekinteni, mint hogy önöknek céljuk és szándékuk a tanodaprogram azon kiterjesztése, hogy nemcsak a rosszabb eredményeket elérő fiatalok korrepetálására fókuszáljanak ezek az intézmények, hanem a tehetséggondozásra? És nem tudom, hogy ezekben a pályázati programokban olyan civil szervezetek, mint például a Romaversitas Alapítvány, amely köztudottan az egyetlen olyan szervezet, amely a roma fiataloknak az egyetemre való bejutását és az ott bennmaradását is célozza, hogyan részesültek ebből a pályázatból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Dúró Dóra képviselő asszony!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen. Elsősorban a keretösszegek és a megítélt összegek összehasonlítása kapcsán lenne néhány kérdésem. Itt láthatjuk, hogy nagyon nagy különbségek vannak az egyes sorokon, van olyan a táblázatban, hogy azt hiszem, a nyári táborokkal kapcsolatban 100 millió forint volt az előzetesen előirányzott keretösszeg, és 300 millió forint környéki az az összeg, amit ténylegesen megítéltek. Máshol, a térségi hálózat kialakításánál és ezeknek a működtetésénél volt olyan, ahol 25 millió forint volt a keretösszeg, a pályázatokon igényelt összeg 200 millió forint volt, és – idézőjelbe téve persze – „csak” 48 millió forintot ítélték meg, van, ahol pedig kevesebb volt az igényelt összeg, mint maga a keretösszeg. A keretösszegeket mi alapján határozzák meg, és mennyivel térnek el attól, illetve akkor a későbbiekben, ha itt ilyen igények érkeztek, mi alapján fogják meghatározni, és mire való a keretösszeg, hogyha attól akár 300 százalékkal is el tudnak térni? Ez lenne az egyik kérdésem. Elolvastam ezt a jelentést, és nem nagyon tapasztaltam – egyébként éppen a tanodák kivételével – azt, hogy arra panaszkodtak volna, hogy szakszerűtlenek voltak a pályázatok, tehát az nyilvánvalóan érthető, hogy ha nem érkezik megfelelő pályázat, amit lehet támogatni, akkor nem használják fel a teljes keretösszeget, de nem értem, hogy egyébként ahol több igény volt, ott mi alapján válogatták ki azt, hogy hol térnek el ilyen nagymértékben, máshol pedig miért nem.

A tanodáknál – a képviselő asszony által elmondottakra is reagálnék – konkrétan leírják a 49. oldalon, hogy a tanodákat működtető pályázók sok esetben szinte változatlan formában nyújtották be a tanoda programját, sem tartalmában, sem módszereiben, sem időkeretben nem mutatható ki többlet, tehát ezzel kapcsolatban, azt hiszem, elég részletesen beszámolnak két oldalon keresztül, az SZMSZ-szel kapcsolatos visszasságokat is leírják, tehát azt hiszem, hogy erre választ kaptunk a jelentésből.

Még azt kérdezném meg, hogy itt különválasztották, külön forrásokból valósítják meg a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek, valamint a cigány gyerekek támogatását. Olyan esetben, ahol nem a cigány kultúrának, identitásnak az ápolására fordítják ezt az összeget, hanem egyébként a felsőoktatásba kerülésre vagy a közoktatási tehetséggondozásra, ott miért tartják indokoltnak különválasztani ezt a két kategóriát, hiszen az előbb említettekben is volt olyan osztály, amit szintén leírtak, ahol 70 százalékban cigány gyerekekhez jutott, 89 százalékban cigány gyerekekhez jutott. Én tehát úgy érzem, hogy ha nem külön az identitásuk, a kultúrájuk ápolására szolgáló feladatokat finanszírozzunk, akkor nem indokolt különválasztani a cigány gyerekeket az egyéb gyerekektől.

Az elején írják – ezt szintén kicsit homályban hagyták számomra –, hogy a kívánatos nemi arányt szeretnék létrehozni ezekben a programokban. Ez mit jelent? Lehet

százalékosítani, hogy egy adott programban mi a kívánatos nemi arány? És milyen eszközöket használnak fel arra, hogy ezt elősegítsék, hogy ezt elérjék? Ez számomra nagyon sok kérdést vet fel.

Végül azt szeretném megkérdezni, hogy 2008-2009 óta tart ez a program, és látják-e azt, hogy ennek olyan konkrét eredményei lennének, hogy többen jelentkeznek ilyen tehetségkutató versenyekre, vagy tudják-e esetleg néhány gyereknek több éven keresztül is, nemcsak kétéves periódusokban segíteni a munkáját, kibontakoztatni a tehetségét, tehát vannak-e ilyen, a kétéves perióduson akár átívelő programrészek is? Illetve egy kicsit azt hiányoltam a jelentésben, hogy milyen konkrétabb eredményei vannak ennek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további észrevétel vagy kérdés? *(Jelzésre:)* Máriusz, parancsolj!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm. Az anyag meglehetősen részletes és hosszú volt, nem is volt könnyű elolvasni, ugyanakkor viszonylag kevés konkrét dolog derült ki szerintem belőle, tehát minden pályázat nagyon általánosan le volt írva, de nekem is valami olyan kérdés vetődött fel a fejemben, mint amit a Dóra megfogalmazott, hogy oké, megy ez a program régóta, na de honnan jutottunk el hova, most sokkal jobb-e a tehetségek helyzete? Nyilvánvalóan nehéz egy-egy kiemelkedő életutat vagy egy sikeres pályázatot itt leírni, hiszen nagyon-nagyon sok pályázat volt, de akkor is, hiába olvastam, számomra nem derült ki, hogy most igazán mi is történt. Jó, ki van írva 25 pályázat, de nehezen volt megfogható.

A másik kérdésem, hogy ugyan a 2009-2010-es időszokról szól a pályázati beszámoló, számomra egy kicsit érdekes volt az elején, hogy leírjuk, hogy az Oktatásért Közalapítvány, amely ezt bonyolította, megszűnik, és helyette a Wekerle Alapkezelő vette át a feladatot, majd utána hosszasan leírjuk, hogy a közalapítvány hogy írta ki a pályázatokat, hogy bírálta el, kik a kuratóriumi tagok. Az lenne a kérdésem, ugyan nem szorosán a beszámoló témája, hogy mi a helyzet, történt-e valami nagyon lényegi változás az azóta eltelt időszakhoz képest, vagy pedig minden ugyanúgy működik-e tovább?

Megfogalmazódott bennem jó néhány kérdés, miközben olvastam, például hogy ha egy zeneiskolában van egy tehetséges gyermek, el kellene mennie egy nemzetközi versenyre Milánóba mondjuk gondolkával. *(Közbeszólások a kormánypárti képviselők soraiból. – Zaj.)* Nálunk Kőbányán volt ilyen, és gyakorlatilag nem találtunk forrásokat hozzá, hiszen mondjuk nem biztos, hogy a nemzetközi verseny pontosan úgy van kiírva, ahogy a pályázati határidő szól. Az tehát a kérdésem, hogy például... Csellót is mondhattam volna – a megjegyzésekre. *(Németh Zoltán: Az jobban hangozott volna! – Derültség.)* Csellót mondom akkor a megjegyzésekre, kérem a jegyzőkönyvben javítani. *(Derültség.)* Tehát nem látom azt egy-egy ügyben, amikor konkrétan egy ilyen problémába befutottunk, hogy ez egy adott pillanatban, amikor igazán szükség lenne rá, hogyan tud működni és segíteni, de ez, mondom még egyszer, lehet, hogy csak azért van, mert konkrétan a beszámolóból a konkrét eredmények nem derültek ki. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, észrevétel, megjegyzés? *(Senki nem jelentkezik.)* Ha nincs, akkor válaszadásra átadom a szót a főosztályvezető úrnak. Parancsoljon!

Válaszok, reflexiók

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Ha lehetséges, akkor visszafelé haladnék a feltett kérdések sorrendjében. Először is a Révész Máriusz által feltett

kérdésekre válaszolva eleve azzal kezdeném, hogy a tehetségsegítés egész rendszere egy roppant összetett és bonyolult dolog. Attól kezdve, hogy már beszélhetünk óvodai tehetségsegítésről, beszélhetünk a felsőoktatásban a tudományos diákkörök segítéséről, beszélhetünk a határon túli, a hátrányos helyzetű, a művészeti, a sport- és egyéb tehetségek segítéséről – ez nyilván egy szinte végtelen terület, mert bárki lehet egészen a legkülönbözőbb formákban tehetséges –, és hogy egy véges keretösszeg erejéig intézményesített programok működjenek a legsokfélebb egyedi tehetségek támogatására, ez a program ezt a keretrendszert próbálja biztosítani, de azzal tud főzni, ami van, tehát olyan kereteket tud elosztani, amelyek rendelkezésre állnak. Ne felejtjük el azt, hogy bár a tehetségsegítésnek vannak Magyarországon hagyományai, és mindig is voltak, azonban ilyen egységesített, országos nagy rendszer nem működött korábban, tehát ennek a kereteit létre kellett hozni. Ezt maga az Országgyűlés, tehát a bizottságok is így gondolták annak idején, 2008-ban, hiszen maga az országgyűlési határozat rendelkezik arról, hogy az oktatásért felelős miniszter létrehoz egy Tehetségügyi Koordinációs Fórumot, pontosan azért, hogy az a fórum, ez a grémium legyen az, amely ért ehhez az ügyhöz, abszolút kellő kompetenciákkal rendelkezik, és segít, sőt tulajdonképpen maga meghatározza azt, hogy melyek legyenek azok a témák az adott kétéves időszakon belül, amelyek a pályázatokhoz vagyis a támogatási programokhoz szükségesek. Ebben a fórumban tehát nem akárhik ülnek, hiszen ebbe a fórumba a miniszter felkérte társelnöknek a tehetségsegítő, az Országos Tehetségsegítő Tanács elnökét, a Magyar Tudományos Akadémia elnökét, megkérte az Oktatási és tudományos bizottság delegált tagját, aki akkor elsőként pont Pokorni Zoltán volt emlékeim szerint, úgyhogy maga a fórum az az irányító testület, amelyben tehát egy kormányzati szereplő, egy tudományos akadémia csúciszereplő, egy tehetségsegítő civil szervezeti csúciszereplő és a parlamenti oktatási bizottság delegáltja mint csúciszereplő szerepel. Ezen társelnökök működésével folyt és folyik jelenleg is ez a program, tehát ilyen szempontból a kormányzati szándékok fontosak, de nem ők döntenek, hiszen a tanácsban lévő szereplők, köztük a civil delegáltak határozzák meg a kétéves időszakon belül a konkrét intézkedéseket.

Dúró Dóra képviselő asszonynak válaszolva: ugyanígy a keretösszegeket és a források elosztását is ez a Tehetségügyi Koordinációs Fórum végzi. Tehát hogy melyik prioritásra milyen pályázat és milyen összeggel kerül kiírásra, abban egyrészt a szakma – itt gondolok elsősorban arra, hogy konkrétan akár Csermely Péter maga, aki egy tehetségsegítő szervezetnek a vezetője, aki nemzetközi szinten egy elismert tehetség tudós – tevékenyen közreműködik abban, hogy az adott forrásokhoz a lehető leghatékonyabb keretösszegek kerüljenek meghatározásra, tudva azt is, hogy ilyen nagy volumenű pályázatok a korábbi években nem voltak. A tárca részéről tehát, amely ilyen pályázatokat kiírt 15-20 évre visszamenőleg, nem volt lehetőség arra, hogy ilyen összerakott, egymáshoz koherensen illeszkedő stratégia mentén kerüljenek kiírásra a pályázatok. Nyilván ez is eredményezte azt, hogy volt olyan, ahol túlpályázták, illetőleg volt olyan, ahol nem jelentkezett kellő pályázati érdeklődés ezen kiírt pályázati struktúrák, konstrukciók irányába. Ilyen esetben lehetővé válik az, hogy maga a fórum mint irányító testület ilyen-olyan javaslattal, hogyha túlpályázták, akkor a tartalék-keretösszegeből átcsoportosítson még, vagy ha nem pályázták túl, hanem adott esetben alulpályázták, akkor az van, hogy vagy még egyszer kiírja a pályázatot, vagy pedig az történik, hogy átcsoportosítja ezt az összeget egy másik pályázati célra vagy új célra, hiszen bár az országgyűlési határozat meghatározza a struktúrát – erről az előterjesztésben adtunk tájékoztatást –, de azon belül ez a pályázattal rendszer tényleg oda próbálta az erőforrásokat vinni ebben a kétéves és az azt követő újabb kétéves időszakokban, hogy egyrészt legyen kellő informáltság a programról, induljanak el azok a hálózatépítő munkák, amelyek részeként az országban mindenütt kiépülnek a tehetségsegítő hálózatok, a nemzeti tehetségpontok, ezekbe bekapcsolni az iskolákat, óvodákat, felsőoktatási intézményeket azért, hogy ez az egész struktúra ismert legyen mindenütt, és ma már, hogy ez a rendszer tényleg európai

szinten mintaértékűen működik, hiszen egy jó gyakorlatnak is tekinthető, ezek a pályázati rendszerek már eredményesebbek.

Volt még egy kérdés, az, hogy miért választjuk szét roma és nem roma programokra a pályázati konstrukciókat. Ez már a 2008-2009-es időszakban egy fontos elv volt, hogy rendszeresen érkeztek a jelzések a roma tanulókat nevelő-oktató intézmények vonatkozásában, hogy nagyon sok olyan tehetséges roma fiatal van, akinek jó lenne, ha lenne valamilyen célzott támogatás, úgyhogy a kezdeti állapotoktól kezdve mind a mai napig külön, önálló komponens kerül megszervezésre kifejezetten ilyen felzárkóztató céllal, nem elfelejtve azt, hogy természetesen a roma származású tanulók minden más komponensben is pályázhatnak, de ezek kifejezetten részükre kerültek kiírásra, hogy a tárca, a kormányzat, illetőleg a Tehetségügyi Koordinációs Fórum, amelynek Pokorni úr továbbra is meghívott tagja, tehát hogy ez a felügyelő fórum, amelyet mondtam, hogy egy ilyen csúcsszerv, kellő prioritást adjon annak, hogy a roma tanulók számára is célzott ilyen támogató programok kerüljen kiírásra, nem elfelejtve azt, hogy maga a HH-s és a HHH-s gyerekek, tanulók számára vagy a fogyatékkal élők számára további programok kerüljen kiírásra. Ezek a program struktúrájából következtek.

Látjuk-e a konkrét eredményeket? Egyrészt próbáltuk bemutatni, de azért nem kívántuk az Országgyűlés oktatási bizottságát meg magát a plenáris ülést vagy minden képviselőt egy több száz vagy akár több ezer oldalas, részletes beszámolóval terhelni. A programnak részletes honlapja működik jelenleg is, korábban is működött, tehát ha megtekintik, jelenleg az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet honlapján a Nemzeti Tehetség Program linket, ott egy nagyon részletes, részletekbe menő, szinte van, hogy hónapról hónapra történő beszámoló van arról, hogy hol, milyen céllal milyen pályázat, mennyi tanulóval, hány nyertes pályázat került lehatárolásra, tehát egy ilyen hosszú távon ennyi konkrét információt nem akartunk magába az előterjesztésbe beépíteni. Ezek azok a fő csapásirányok, amelyek a pályázati eredményeket bemutatják.

Révész Máriusz azt kérdezte még, hogy miért írtunk az Oktatásért Közalapítványról, és miért említettük. Az első döntés alapján 2009-ben az Oktatásért Közalapítvány került kijelölésre a Tehetség Alapról szóló kormányrendeletben lebonyolító szervnek, utána volt egy kormányzati döntés 2010-et követően, hogy ezek a közalapítványok kivezetésre kerülnek a rendszerből, ennek a döntésnek a következtében nyilván át kellett strukturálni a program lebonyolítását, és a lebonyolító szerv nem az Oktatásért Közalapítvány, hanem a Wekerle Sándor, most pedig az Emberi Erőforrások Minisztériuma alapkezelő, támogatáskezelő lett. Tudva egyébként azt, hogy maga a program, ennek a kétéves periódusnak az elindítása, a pályázat konstrukció kiírása és a legtöbb konstrukciónak az elbírálása még az Oktatásért Közalapítványhoz kötődött, ezért gondoltuk azt, hogy beleírjuk magát a pályázattal.

SZAKÁCSNÉ NEMERE GYÖRGYI (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A forrásokkal, illetve az 1 százalékkal kapcsolatban feltett kérdésre én válaszolnék. A 2011-12-es adatot tudok, a 2010-es meg ebben van. 2011-ben 800 millió forint volt, 2012-ben 1,2 milliárd forint volt, a 2013-as adat...

BRASSÓI SÁNDOR (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Közelít a 900 millió forinthez. *(Dr. Hiller István: Köszönöm.)*

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor szavazás következik. Tisztelettel azt szeretném javasolni a bizottságnak, hogy a jelentés általános vitára való alkalmasságáról, valamint a jelentés elfogadásáról szóló bizottsági határozati javaslatról együttesen szavazzunk,

amennyiben nincs ez ellen kifogás. *(Nincs jelzés.)* Akkor kérem szépen, hogy aki elfogadja mind az általános vitára való alkalmasságot, mind a jelentést, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ellenpróbát kérek, úgy egyszerűbb lesz, ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Nem látok ilyet. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta.

Bizottsági előadót szükségeltetik majd állítanunk. Nem tudom, hogy kisebbségi véleményt kívánnak-e mondani azon képviselők, akik tartózkodtak. *(Dúró Dóra: Igen, mondunk.)* Mondanak, igen. A nevet majd az ülés után szeretnénk kérni, hogy le tudjuk adni. Ugyanígy van ez a többségi vélemény esetében is, tehát a bizottsági ülés után. Köszönöm szépen.

Köszönjük a főosztályvezető úrnak és munkatársának a részvételt.

Nemzeti Drogellenes Stratégiáról 2013-2020 Tiszta tudat, józanság, küzdelem a kábítószer-bűnözés ellen címmel benyújtott H/11789. számú határozati javaslatról (Általános vita)

Következik a Nemzeti Drogellenes Stratégiáról 2013-2020 Tiszta tudat, józanság, küzdelem a kábítószer-bűnözés ellen címmel benyújtott határozati javaslat, az általános vitára alkalmasságáról tárgyalunk. Tisztelettel szeretném megkérdezni majd a kormány részéről jelen lévők nevét a jegyzőkönyv számára, mert ebből a szempontból most hiányos tudással bírunk. Kérek szépen egy bemutatkozást, hogy a jegyzőkönyvben tudjuk rögzíteni. Köszönöm szépen.

KISS NORBERT (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Kiss Norbert helyettes államtitkár volnék tisztelettel.

MÜLLER ÉVA (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Jó napot kívánok, Müller Éva, az ifjúságiügyi főosztály főosztályvezető-helyettese vagyok.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

TÉGLÁSY KRISTÓF (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Téglásy Kristóf, az ifjúságiügyi főosztály vezetője vagyok.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelettel megkérdezem, hogy kívánnak-e a benyújtott javaslathoz szóbeli kiegészítést, összefoglalót tenni. *(Kiss Norbert jelzésére:)* Természetesen önöké a szó, tessék parancsolni!

Kiss Norbert (Emberi Erőforrások Minisztériuma) szóbeli kiegészítése

KISS NORBERT (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönjük szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselők és Jelenlévők! Megígérem, hogy rövid leszek, és bízom benne, hogy a kérdésekre is röviden fogunk választ adni, de egy olyan gyötrő problémáról van szó, amely megérdemli azt, hogy egy-egy szóban, egy-egy mondattal, egy-egy gondolattal kiegészítsük.

2009 decemberében fogadta el az előző kormányzat javaslatára az Országgyűlés a Nemzeti stratégia a kábítószer-probléma kezelésére című dokumentumot, amelynek a változtatására elsősorban azért van és volt szükség, hiszen ez az terület, amely percről percre, óráról órára vagy napról napra is változik. Sajnálatos módon ez a gyötrő probléma többek között a katolikus egyház fejének az első öt problémája között is felmerült a világban, hiszen Ferenc pápa, amikor megválasztották, az első öt probléma között kezelte a kábítószerügy kérdését, és ez azért fontos, mert nemcsak a jelenlegi társadalmunkra, hanem a későbbiekre is komoly veszélyt jelenthet.

A kormányzatnak elsősorban az a célja, hogy kereteket szabjon ahhoz, hogy a kereslet és a kínálat, ami egyébként európai uniós elvárás is, egyre szélesebb körben és egyre jobb minőségben megvalósuljon, ki szeretném hangsúlyozni a kereslet és a kínálat együttes csökkentését, nem hangsúlyozva sem az egyiket túlzottan, sem a másikat túlzottan. Fontos kérdés, hogy mind a kettőre megfelelő hangsúlyt fektessünk.

Nemcsak a stratégia változott meg, hanem új kormánya van Magyarországnak 2010-től, és nagyon sok új dolog állt elő. Az imént az Egészségügyi bizottságban elmondtam, hogy egy nagyon fontos változás volt, hogy az aktívágy-fejlesztés megtörtént, hogy az aktív ágyak fejlesztése megtörtént, a Nyíró Gyula Kórház vállalta azt az addiktológiai munkát és azt a pszichiátriai munkát, ami hiánypótlás volt, és így a stratégiának nemcsak ahhoz kellett igazodnia, hogy egyfajta új gondolatot próbáljunk ezzel a kérdéssel kapcsolatban felvázolni, hanem egészen új helyzetek álltak elő, és ezt is kezelniünk kell.

Ami leginkább érintheti önöket, tisztelt bizottsági tagok, tisztelt képviselő hölgyek és urak, az az, hogy a fiatalok szerhasználatára vonatkozóan egészen új felmérések állnak rendelkezésre Európában, mi is sokat dolgozunk azon, hogy az egészségügyi kormányzattal és a szociális területtel karöltve újabb és újabb számokhoz jussunk. A legrémisztőbb talán az, hogy a fiatalok szerhasználatára már nem 14 éves korra centralizálódik, hanem sajnálatos módon már az alatt is foglalkoznak és foglalkoznunk kell ezekkel a fiatalokkal. Ezért lehetséges az, hogy a kormányzat stratégiájában szerepel az is, egyébként már gyakorlati megvalósítási stádiumban van, hogy például sajnálatos módon gyermekek számára is létre kell hoznunk rehabilitációs és prevenciós központokat. Előkészítés alatt van Szegeden és Budapesten vagy Fejér megyében egy-egy ilyen központnak a felállítása, ami azon sajnálatos tényről támasztja alá, hogy a fiatalok egyre kisebb korban nyúlnak a kábítószerhez.

Talán még azt is észrevették, és úgy gondolom, büszkék lehetünk arra, hogy a nyáron rohamléptekben, sportnyelven szólva: sprinttel álltunk elő, hiszen azok a munkatársak, akik prevenciós céllal ma már iskolákban vannak, nemcsak rendvédelmi feladatot látnak el, hanem a Nemzeti Drogmegelőzési Intézetnek és egy jó szakmai protokollnak köszönhetően gyakorlatilag szakmai képzést is kaptak arra vonatkozóan, hogy hogyan kell a fiatalokhoz és a gyerekekhez fordulni a kábítószer kérdésében, így azt a vádat, miszerint elsősorban rendvédelmi feladatokkal állnánk elő ezen a területen, el kell hogy utasítsuk.

A Nemzeti Drogellenes Stratégia alappillére nem lehet más, mint a drog nélküli életnek a bemutatása, ezért elsősorban nem arra fókuszálunk, hogy azokat hozzuk előtérbe, akik használják a szereket, és velük bármilyen szinten vagy a legmagasabb szinten is foglalkozunk, hanem nálunk a centrumban azok a fiatalok, azok a fiatalok és hölgyek vannak, akik nem használják. Ezért fontos kiemelni azt, hogy a kormányzat a KEF-eken keresztül, a kábítószerügyi egyeztető fórumokon keresztül gyakorlatilag az ország egész területén nagyon komoly fejlesztéseket hajtott végre, és az EMMI 2012/20. rendeletét, amelyben meghatározzuk a helyi pedagógiai programokban való részvételt, és a helyi pedagógiai programokban a gyerekek, tanulók életkori sajátosságait szem előtt tartva az egyes évfolyamokban a drogellenes stratégiával koherensen a teljes körű egészségfejlesztés bevezetésével hatékony prevenciós munkát kívánunk 2013 szeptemberétől folytatni. Talán ez az a terület, ahol jó együttműködés lehet az oktatás területével, mert meggyőződésünk, hogy a kábítószer-prevenció első számú területe a család mellett az oktatási intézmény lehet. Ezért fontos hangsúlyozni azt, hogy különböző szenvedélyeket kell hogy adjunk a fiataloknak, amelyek elsősorban az egészségüket szolgálják. Az előző bizottságban humorosan azt mondtam, hogy véleményem szerint a szerelem mint szenvedély később, hogyha családban tökéletesedik ki, akkor a nemzet javát szolgálja, viszont ha kábítószerrel használ, akkor gyakorlatilag leépül az egészsége, és nem biztos, hogy a nemzet javát fogja szolgálni. De ugyanilyen szenvedély lehet a sport, a könyv, a tanulás, már akinek, ugye, és természetesen akár a zene vagy a kirándulás is, ezért a kormányzat egy olyan európai uniós program

beindítását célozta meg, amely különböző pozitív szenvedélyek bemutatásán keresztül próbál a fiatalok irányába menni.

Kérjük a képviselő hölgyek és urak együttműködését abban, hogy ha a cselekvési tervhez javaslatuk van, a főosztály, illetve az osztály természetesen rendelkezésre áll, szeretettel várom azokat a javaslatokat, amelyek e stratégia alapján a cselekvési tervbe beépíthetőek lehetnek. Az Egészségügyi bizottságban azt is felajánlottam, és itt is örömmel teszem ezt meg, ha van olyan képviselő, aki erre hajlandó, hogy a terepmunkára is szívesen látom, hiszen pestiesen szólva nem semmi az, amit a civil szervezetek ezen a területen végeznek akár a tucusereprogramokkal, akár a különböző prevenciók munkával kapcsolatban. Én magam mindezt elég sokszor megtapasztalhattam, és szeretettel látom a képviselő hölgyeket és urakat, ha idejük engedi, hogy velem tartsanak, de elsősorban azért vagyunk itt, hogy ezt a programot az önök segítségével a parlament tárgyalja, és arra kérem önöket tisztelettel, hogy ebben legyenek a segítségünkre. Köszönöm szépen.

Kérdések, hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e kérdés az államtitkár úrhoz, észrevétel, megjegyzés? *(Jelzésre:)* Parancsolj, Farkas Gergely!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Helyettes Államtitkár Úr! Tisztelt Főosztályvezető Úr! Örülök, hogy legalább itt, a bevezetőben elhangzott a benyújtás időpontjára egy kis utalás, ugyanis itt egy komoly késésben vagyunk, és azért ezzel is érdemes foglalkoznunk egy picit. 2010-ben, az újonnan megalakult kormány eltörölte a 2009-ben elfogadott drogstratégiát, és azóta – több mint három év eltelt – még nem készült el ez a mostani, annak ellenére, hogy talán pont a jelen lévő főosztályvezető úr 2011-re tett ígéretet a kormány nevében ennek az elkészültére. Azért érdemes ezzel egy kicsit foglalkoznunk, mert a szépen hangzó szavak és a kommunikáció, illetve a stratégiában leírt fontos dolgok azért picit talán árnyaltabbak lesznek, hogyha közben meg azt az oldalát is látjuk a dolognak, hogy az elmúlt három évben milyen problémákat okozott a stratégia hiánya, illetve nemcsak a stratégia hiánya, hanem hogy akár a prevencióra, akár más drogpolitikai területekre fordított források aránya is milyen drasztikusan csökkent az elmúlt három évben. Ezzel is érdemes talán egy picit foglalkoznunk, mondom még egyszer, azért, mert komoly ellentmondás van e terület fontosságának a hangsúlyozása és a tényleges cselekedetek között.

Ugyanakkor az egyértelmű, hogy mi is örülünk, hogy hosszú idő után végre megszületett ez a stratégia, és a parlament elé került. Ezzel kapcsolatban két hiányosságra szeretnék még rámutatni, illetve két kérdést intézni a jelen lévő kormányzati tisztségviselőkhöz. Az egyik a források hiánya. Jelezte, hogy az elmúlt években is milyen komoly problémát jelentett az, hogy a költségvetési forrásokat megvonták, csökkentették, és sajnálatos módon ez a stratégia is nagyon általánosan és homályosan fogalmaz ennél a kérdésnél. Ilyen mondatrészek szerepelnek csak ennél az aktuális résznél, a 65. oldalon a VIII. fejezetben, hogy: „A hatékonyságuk növekedését eredményező többletforrások bevonását igényli...”, „később teszi szükségessé”, ami, látjuk jól, feltételes módban van megfogalmazva, és semmi konkrétumot nem javasol. Persze egyrészt egy stratégiában nehéz belemenni olyan részletekbe, hogy ez most mit is jelent ténylegesen, de azért én szeretnék garanciákat kapni arra, akár itt szóban, de leginkább a stratégiában, hogy milyen kötelezettséget ró ez a kormányzat a jövőbeli kormányzat nyakába, hogy ez a terület igenis ne juthasson arra a sorsra, amire az elmúlt években, hogy – még egyszer mondom – költségvetésiforrás-kivonások jellemezték ezt a területet, ami rengeteg vagy több szervezet megszűnését és a prevenció háttérbe szorulását eredményezte. Erre vonatkozólag én tehát azt szeretném kérni a kormánytól, hogy... Simicskó államtitkár úr azt mondta a szociális

bizottság ülésén ennél a kérdésnél – idézem a szavait, jelen voltam azon az ülésen –, hogy: „Magasabb lesz a költségvetési forrás, mint most.”, ő szó szerint ezt mondta. Én nagyon tisztелеm az államtitkár urat, de ezt azért nem tudom garanciának venni. Azt szeretném kérni, hogy ebben a kérdésben egy módosító javaslattal valamilyen módon tegyenek garanciát ebbe a stratégiába, hogy ez így is fog történni, és akármilyen kormány alakul 2014 után, annak kötelessége lesz ehhez tartania magát.

A másik hiányossága ennek a stratégiának – csak röviden, nem szeretném az időt húzni – a dizájnerdrogok súlya kérdésének a kezelése. Nagyon jól tudjuk, és itt volt utalás arra is, hogy itt egy gyorsan változó területről van szó, néhány évvel ezelőtt sokan nem is tudtuk, hogy a dizájnerdrogok kapcsán, hogy miről van szó, most pedig hogyha a drogdérsről van szó, akkor szinte minden esetben a dizájnerdrogok megjelenéséről és az ellenük való küzdelemről kell hogy beszéljünk, és erre kell hogy megoldásokat találjunk. Természetesen van néhány mondat erről, egyes részek szólnak a stratégiában erről a kérdéstről, de messze nem a súlyának megfelelően, úgy ítélik meg. Továbbra sem olvashatunk semmit például a sürgősségi listáról, ami nagyon fontos lenne, ami egy régi hiányossága, szakemberek által is kért hiányossága a kormányszatnak ennek a megalkotása, és általában – még egyszer mondom – a súlyozással van problémánk.

Ez a két komoly terület van, amellyel kapcsolatban én szeretnék valamifajta választ kapni, illetve – mondom még egyszer – leginkább a stratégiában való megjelenésük lenne számunkra megnyugtató. Amennyiben ezek meg fognak történni, akkor mi tudjuk támogatni ezt a stratégiát, hisz örülünk annak, hogy végre megszületett és elkészült. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés, hozzászólás? *(Jelzésre:)* Máriusz, igen, parancsolj!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Én is örülök, hogy van stratégia, annak is örülök, hogy ezt nagy valószínűséggel el fogjuk fogadni, én is elfogadom és én is támogatom, ugyanakkor volna egy-két kérdésem. Volt időszak, amikor meglehetősen feszült volt az ezen a területen dolgozó civil szervezetek és a kormányzat viszonya. Az lenne a kérdésem, hogy sikerült-e előrelépni ebben, mert azért itt számos olyan szervezet volt, amely hihetetlen eltökéltséggel dolgozott ezen a területen, és azt gondolom, az ő segítségükre mindenképpen érdemes lenne támaszkodni.

A második dolog, amit én is problémának érzek, a költségvetési források jelentős csökkenése. Bevallom, hogy nem értek teljesen egyet az államtitkár úrral abban a tekintetben, amikor azt mondta, hogy a fő célkitűzés vagy a fő hangsúly azokon van, akik nem használnak drogot, illetve bizonyos mértékben ezzel egyetértek, de azért azt nagyon alá kell húzni, hogy rendkívül sok fiatal használ drogot Magyarországon, van, aki csak alkalmszerűen, van, aki csak kipróbálja egyszer-kétszer, van, aki egy kicsit sűrűbben, és vannak olyanok, akik sajnos benne is ragadnak ebben a történetben. Szerintem amikor az alkoholizmust kezeljük, akkor sem érdemes azt mondani, hogy mi azokra koncentrálunk, akik nem alkoholisták, mert sajnos nagyon sok alkoholistá van, akivel foglalkozni kellene, és ugyanezt érzem itt is: nem lehet elmenni amellett, hogy ilyen nagy arányban próbálják ki 18 év alatt. Különböző statisztikákat láttam, és olyan egészen elképesztő számok voltak, hogy 18 éves kor alatt a fiatalok hány százaléka próbálja ki legalább egyszer, és jóval 50 százalék fölött van ez a szám. Erre tehát nem lehet azt mondani, hogy mi azokra koncentrálunk, akik nem próbálják ki, mert sajnos foglalkozni kell ezekkel a fiatalokkal is, és akik bennszorulnak, azoknak mindig lehetőséget kell adni arra, hogy fel tudjanak állni. Bőjte atya szokta mindig azt mondani, hogy ha hosszan járunk autóval az országban, akkor folyamatosan látunk autószervizeket, mert ha egy autó elromlik, akkor van hely, ahol megjavítsák; ha egy fiatal, egy 14-15 éves gyerek elbotlik, és elesik az életben, akkor nem kellene, nem szabad átlépni, kell hogy legyen hely, ahol

megpróbáljuk az ő életét kiegyenesíteni és rendbe rakni. Ezért én azt gondolom, hogy ez nagyon fájdalmas, nagyon sok helye lenne a pénznek, de ezekre a területekre is muszáj sajnós pénzt áldozni, mert 14-15-16 éves korban egy gyerek életét még ki lehet egyenesíteni, ha 30 éves koráig benragadt a kábítószerben, és egyre súlyosabb helyzetbe kerül, akkor már nem. Ebből a szempontból látom nagyon problémásnak azt, hogy itt a költségvetési források csökkentek.

Illetve van még egy kérdés. Az államtitkár úr is szóba hozta itt a tücsereprogramot. A napokban kapott nagyobb nyilvánosságot a hír, hogy van olyan önkormányzat, amely ezt a tücsereprogramot, illetve a tücsereprogramban a támogatását visszamondta. Mi a kormányzati álláspont ebben a kérdésben? Kell-e támogatni a tücsereprogramot, illetve jónak látják-e, vagy nem látják-e túlságosan veszélyesnek, hogyha ez a tücsereprogram az ország nagy területein megszűnik? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további kérdés vagy észrevétel? *(Senki nem jelentkezik.)* Nincsen. Akkor megadom a szót az államtitkár úrnak.

Kiss Norbert (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai, reflexiói

KISS NORBERT (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Hátulról előre kezdeném, ha nem haragszik meg jobbikos képviselő barátunk, aki egyébként aktív szereplője az államtitkárság munkájának, nagyon kevés párt van, amely ilyen aktívan részt vesz az ifjúságpolitikában és a kábítószer-prevencióban. Hátulról kezdeném tehát, és a képviselő úrnak üzenem, illetve mondanám, hogy amennyiben a régi civilekkel való újbóli kapcsolatfelvétel olyan mederben van már, hogy szinte napról napra járnak be hozzám, és bármikor nyitott ajtó van előttük, akkor szerintem egész jól állunk. Énszerintem kéthetente egyeztetek például jeles, nagy elődökkel, amennyiben Magyarországon tartózkodnak, találkozom civil szervezetekkel, talán heti rendszerességgel, hárommal-négygel, és ezek között régiek is vannak, és én politikától függetlenül teszem mindezt, tehát vannak, akik liberális gondolkodásúak ezen a téren, nálam pedig nincs liberális meg nem liberális ember, ember van, akinek van véleménye. Amennyiben ez annak számít, hogy javult a felállás, akkor azt gondolom, hogy igen. Meg meg kell kérdezni őket is, állítólag egész jóban vagyunk.

A másik a költségvetéssel kapcsolatos: a képviselő úr nem mai gyerek ezen a területen, tehát pontosan tudja, hogy ez nem rajtunk fog eldőlni. Viszont ha már a kormányon átment, és ott azok a megfelelő szakemberek, akik ott ültek, komolyan nem hadakoztak ellene, akkor én úgy gondolom, hogy erre a költségvetési források is meglesznek. És itt a két képviselőnek egyszerre tudnék egy olyan választ adni, amit Simicskó államtitkár úr mondott, de én nem szeretnék ilyen választ adni. Én azt a választ tudom adni, ha ez garancia, hogy én addig nem nyugszom, amíg ez jelentősen nem fog növekedni. Lehet, hogy Simicskó államtitkár úr is valami hasonlóban gondolkodott, de én általában ott szoktam ülni az előszobákban, és várom a döntéshozókat ezen a téren is.

Révész képviselő úrnak szeretném mondani, hogy valószínűleg félreérthető voltam, amikor az elején nem voltam világos. A fő hangsúly van azon, és ez nem jelenti azt, hogy nincsenek hangsúlyos dolgok a stratégiában, a fő hangsúly van azon, hogy a közösségi terek azok, ahol a kábítószer kezelésével foglalkozni szeretnénk. Nagyon sokat jártam mostanában az országot, és nagyon sok ilyen közösségi teret láttam. Közösségi tér lehet egy 300 fős faluban az az európai projektből megvalósult központ, ahol a megfelelő KEF-munkatársak előadást tudnak tartani – és nem egy ilyen helyen voltam, ahol egy egészen kicsi településen is előadást tartottak a Kábítószerügyi Egyeztető Fórum szakemberei. Közösségi tér természetesen az oktatási intézmény, ahova viszont csak megfelelő protokollal és megfelelő minőségbiztosítás mellett mehetnek idéntől az olyan munkatársak, akik ezzel kapcsolatban

bármilyen előadást is tartanak. És ilyen hangsúly az alkohol is természetesen, az alkohol kezelése, az alkoholprobléma kezelése, az egészségügyi kormányzat arról tájékoztatott engem, hogy készül az a stratégia is, amely a későbbiekben erre irányul. Pontos adatot is mondok a képviselő úrnak, hiszen az ESPAD körülbelül 35 országban felvett 2011. évi adatát mondom: kétszeres növekedést mutat a nagyivók aránya. Mindenki maga próbálja értelmezni, hogy mi számít nagyivónak, mi azt mondjuk, hogy a 16 évesek körében a múlt hónapban például – megint egy előadást idézek – legalább egyszer nagy mennyiségű alkoholt fogyasztott 45 százalék, tehát nem csak egy pohár sörre ugrott le valahova. E korcsoportban hazánk az ötödik helyen áll a lerészegedés előfordulását illetően, ami nem túl elegáns szám. Ezért fog foglalkozni az egészségügyi kormányzat ezzel, így ez a stratégia külön hangsúlyt erre nem kíván fektetni; arról nem is beszélve, hogy a kormányzatnak van egy, a stratégiákra vonatkozó szabályzata, amelyet be kell tartani, és hogyha az egészségügyi kormányzat készít egy ilyen stratégiát, akkor azt figyelembe kell venni – ezt egyébként a 2012/38. kormányrendelet szabályozza.

Ez szintén egyfajta válasz lehet a jobbikos képviselő úr felvetésére, hiszen nagyon sok olyan hátráltatás, ilyen értelemben hátráltatás volt, ami miatt nem született meg gyorsan ez a kormányrendelet, de én azt hiszem, hogy sosem késő. Tehát elkészült, itt van, és szerintem párhovatarozástól függetlenül kell ebben együtt dolgozniuk a szakembereknek, és nemcsak a stratégia elfogadásában, hiszen az csak egy lépés, a maratonfutó hasonlatával élve szerintem az még csak az első tíz kilométer, még azért utána van egy kevés, és ezért van szükség a cselekvési tervre, és a cselekvési terv fogja beárazni egyébként a programot pontosan, tehát hogy milyen folyamatra mennyi pénzt szán a kormányzat.

Abban sajnos vitatkoznom kell a képviselő úrral, hogy volt hatályos stratégiája az országnak, működött a kábítószerügyi prevenció terület, hiszen nagyon sok pályázatot írtunk ki, nagyon sokan nyertek is hála a jóistennek, és azokkal is, akik egyébként – ez itt nem merült fel – azt mondják, hogy jóval kevesebb pénz volt erre a területre, mert először meg kellene nézni azt a módszert, amivel ezt vizsgálták, mert például az európai uniós forrásokat szeretik kihagyni azok, akik kritizálnak minket, amikor pedig elnyerik, amikor a befektetés megtörténik, akkor meg minket hívnak meg, hogy nyissuk meg, vagy álljunk melléjük. Tehát a módszert is ismerni kellene, hogy miért és milyen alapon mondják ezt ki.

Talán a végére hagytam, és ha nincs több kérdés, akkor ilyen értelemben ez a legszínesebb része a beszámolónak, hogy hamarosan elindítunk egy olyan kampányt, amellyel szeretnénk eljutni azokhoz a fiatalokhoz, akik ezzel a problémával találkoznak, és bízunk benne, hogy minél több oktatási intézmény is e mellé az európai uniós pénzügyi keretből megvalósuló kampány mellé áll. Ez azt fogja célozni, hogy más szenvedélyekkel foglalkozzunk – mint ahogy azt már ma említettem –, legyen a kirándulás a szenvedélyed, legyen az az olvasás, legyen az a sport, legyen az a zene, és azt gondolom, hogy ebben egyetérthetünk, és egymás mellé is oda tudunk állni.

Közben Kristóf, a munkatársam jelzi, hogy a Kék Pont mellett úgy megyek el, mint hogyha mi sem történt volna. Én azt gondolom, hogy amíg a tényeket nem ismerjük meg pontosan ebben a kérdésben, bármiről véleményt mondani felelőtlenség volna. Van itt olyan aktív polgármester, aki szintén tudja, hogy ha valaki kívülről, az oldalvonalon kívülről kiabál be, és nem ismeri a tényeket, az felelőtlenül jár el – én is így járnék el ebben a kérdésben, hogyha bármit mondanék. Ma, a bizottsági ülés után két megbeszélésünk lesz ebben a kérdésben, ahol Ráczy József professzor úr, a Kék Pont prominens személyisége jön hozzám, és megpróbálunk megoldást találni erre a kérdésre. Az önkormányzat felelős vezetői ma délután (*Téglásy Kristóf: Holnap.*) vagy a holnapi nap folyamán jönnek. Nekem már van egy kreatív ötletem, de mivel eldobni nem szeretném időnap előtt ezt az ötletet, ezért erről majd csak akkor beszélünk, hogyha meg is valósul. Úgyhogy a Kék Pont kérdésében a képviselő úrtól csak annyi türelmet kérünk, hogy a napokban erre is megoldást fogunk adni. Ráczy

Józsefet én magam ennek a területnek az egyik legnagyobb alakjaként ismerem, ő ennek a Kék Pontnak az egyik vezetője, és biztos vagyok benne, hogy együttműködést fogunk tudni javasolni nekik, és a polgármester úrnak, Kocsis Máténak is.

Köszönöm szépen.

Szavazás

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Az általános vitára való alkalmasságról kell szavaznunk. Kérdezem, hogy egyetért-e a bizottság a drogellenes stratégia általános vitára történő bocsátásával. Aki igen, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* Ellenpróbált kérek. *(Szavazás.)* Tartózkodás? *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag támogatja a stratégia általános vitára bocsátását. Holnap, a szavazások után azonnal lesz ez a napirendi pont.

Bizottsági előadót is kell állítanunk, akinek egy rövid összefoglalót kell mondania; hogy az kimerül-e a szavazati eredmények ismertetésében, vagy kicsit bővebb lére lesz eresztve, azt nyilván az illetőre bízunk. Nem tudom, hogy van-e önként jelentkező vagy sem. *(Senki nem jelentkezik.)* Én személy szerint Farkas képviselő urat szeretném tisztelettel megkérni, hogyha ezt elfogadja. *(Farkas Gergely bólint.)* Egyhangúlag fogadta el a bizottság a stratégia általános vitára való alkalmasságát, az államtitkár úr többször elmondta, hogy a képviselő úr milyen aktívan részt vesz az ilyen természetű ügyekben; remélem, nem veszi sértésnek, hogy ezt az ötletet itt most bedobtam. Közvetlenül a szavazások után kerül sorra tehát ez a napirendi pont. *(Farkas Gergely jelzésére:)* Még töpreng rajta? *(Farkas Gergely: Rábólintottam, de még töprengök. – Derültség. – Kucsák László: Rábólintott!)* Értem. Mindenesetre köszönjük szépen az államtitkár úrnak és munkatársainak a részvételt. *(Farkas Gergelynek:)* Gergő, csak azt szeretném kérni, hogy még mielőtt elmennél, adj választ a Gabinak, mert nyilvánvalóan le kell majd adnunk.

Ha jól tudom, minden napirendi ponttal végeztünk. Köszönöm szépen a bizottság tagjainak a jelenlétet, további szép napot kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 30 perc)

Pokorni Zoltán
a bizottság elnöke

Dr. Pósn László
a bizottság alelnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese